

தொல்காப்பியப் பெருந்திணையின் மூலப்பொருண்மை சார்ந்த
இலக்கணக் கருத்தாக்கம்

மு. கீதா ^{a, *}, ச. தங்கமணி ^a

^a தமிழ்த்துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-641046, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Grammatical Concept Based on the Original Content of the Grammar Text Tholkappiyam

M. Geetha ^{a, *}, S. Thangamani ^a

^a Department of Tamil, Bharathiar University, Coimbatore-641046, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
geethamktp85@gmail.com

Received: 15-08-2022
Revised: 27-10-2022
Accepted: 13-11-2022
Published: 08-12-2022

ABSTRACT

Tholkappiyam is a very famous Tamil grammar text from which we can learn about the culture of ancient Tamil people. It has recorded the culture of Tamil people and their love life through sutras. Many different opinions are given by Tamil scholars about the text. The reason for this is, the articles or review for Tholkappiyam is written after many years. Based on the cultural and linguistic contexts of the society, the text editors of Tholkappiyam have given interpretations about love and lust that are different but they are suitable for the text. The text material for Tholkappiyam is based on Aryan tradition. By reading the materials of the text editors, their rise a question whether Tholkappiyar has written this text based on the love life and moral values of the lower-class people. Although some of the text editors have written that the love life of those people is morally inappropriate, but in Sangam literature there are records that the man marrying his lady by climbing the flap. The purpose of this article is to compare the Tholkappiyam text and marapilakanam texts that mentions the discipline of the ancient people and to find out the original content of Tholkappiyam.

Keywords: Tholkappiyam, Ontology, Perunthinai, Tamil Tradition

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கண வரலாற்றுப் பரப்பில் பெருந்திணை ஒழுக்கங்களுக்கான இலக்கணப் பதிவுகளில் வெவ்வேறு வகையான விளக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. காரணம், இலக்கண உரையாசிரியர்களின் காலத்தில் நிலவிய, சமுதாய மொழியமைப்புகளின் விளைவுகளாலும் மாறுபட்ட கருத்து உள்வாங்கங்களாலும் ஏற்பட்ட விளைவுகளே. ஆனால் ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி என்பது மாறுபட்ட கால ஓட்டத்திற்கு ஏற்ப மொழியின் அமைப்புகளிலும் மாறுதல்கள் ஏற்படுவதே உண்மையான வளர்ச்சி என்கின்றனர் அறிஞர்கள். எனினும் ஒரு மொழியில் முதன்மையாகக் கிடைக்கும் மூலப்பனுவல்களுக்கான விளக்கம் கிடைக்கப் பெறாதபோது உரையாசிரியர்கள் தரும் உரைவிளக்கங்களே அந்த மூலப்பனுவலின் நேரடியான விளக்கம் எனக் கொள்வதை ஏற்க இயலாது. இந்த சிக்கலின் விளைவாக ஏற்பட்டதே, பெருந்திணை போர் சார்ந்த ஒழுக்கங்களுடன் தொடர்புடைய அகப்புறம் என்ற உரைகள். இவ்வாறு பொருந்திணை ஒழுக்கம் குறித்த உரைகளுள் முரண்பாடுகள் காணப்படுவதால் தொல்காப்பியர் பெருந்திணையின் ஒழுக்கம் குறித்து தரும் நேரடி பொருள் என்னவாக இருந்திருக்கும் என்பன போன்ற ஆய்வுகள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. குறிப்பாக அறவாணன்,

சோமசுந்தரபாரதியார், தமிழண்ணல், சிவலிங்கனார் ஆகியோரின் கருத்துகள் சிறப்புடையவை. எனினும் இதுவரை தொல்காப்பியப் பெருந்திணை ஒழுக்கங்களுக்கு முடிந்த முடிபான உரைவிளக்கம் உறுதி செய்யப்படாமலேயே இருந்து வருகின்றது. அந்த வகையில் பெருந்திணையின் ஒழுக்கம் பெருந்திணைக்குரிய மாந்தர்கள் குறித்து தொல்காப்பியர் தரும் விளக்கங்களை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மூலப்பொருண்மையிலும் மரபு மீட்டுருவாக்கமும்

“தரவு மையம் மற்றும் தகவல் மீட்டெடுப்புக் களங்களில் மூலப்பொருண்மையியல் ஆய்வானது மீட்புச் செயல்பாட்டை முன்னேற்றுகின்றது. வேறுபட்ட கருத்தாக்கங்களைக் கொண்ட தகவல் மூலங்களின் சிக்கல்களைக் களைகின்றது. ஒவ்வொரு மூலங்களின் தரவுத்திட்ட வரவை மூலப்பொருண்மையியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி உண்மையான மூலத்தரவுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்யப் பயன்படுகின்றது” என மூலப்பொருண்மையியல் குறித்து விளக்கப்படுகிறது (Rajendran, 2018).

“மரபு என்பது முந்தைய தலைமுறையினர் இன்றைய தலைமுறையினர்க்கு விட்டுச் செல்லும் ஒரு கருத்தாகவோ படைப்பாகவோ நம்பிக்கையாகவோ இருக்கலாம். இம்மரபு எவ்வளவு காலம் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. கால மாற்றத்திற்கேற்ப என்ன விதமான பிற்சேர்க்கைகளோடு இவை புழக்கத்தில் வரும் என்றும் கூறவியலாது. அம்மரபு யாரால் உருவாகியது என்று பெயர் அறியப்படாமல் தொன்மையை உணர்த்தி நிற்கும்” என்ற மரபு குறித்த கருத்துகளுக்கு ஏற்ப தொல்காப்பியத்தில் காணலாகும் மூலமரபு சார்ந்த கருத்துகளும் தொன்மையை உணர்த்தி நிற்கின்றன (Rasaram, 2010).

“ஒரு வரலாற்று நிகழ்வைப் பல்வேறு தரவுகள் வழியே மறுகட்டமைப்பு செய்வது மீட்டுருவாக்கம் எனப்படும். இதன் வழி குறிப்பிட்ட ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு வெளிப்படுத்தும் பொருண்மை விலக்கப்பட்டு, வேறொரு பொருண்மை வெளிப்பட வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இந்த இரு பொருண்மைகளுக்குமான பின்னணிகள் விளக்கப் பெறுதல் வேண்டும்” என்ற மீட்டுருவாக்கம் குறித்த கருத்துகளுக்கு ஏற்ப பெருந்திணை ஒழுக்கம் சார்ந்த தரவுகளை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தி மீட்டுருவாக்கம் செய்வதன் மூலம் உரையாசிரியர்களின் முரண்பாடான கருத்துகளிலிருந்து மாறுபட்ட புதிய கருத்தாக்கங்களை உருவாக்க முடியும் (Selvarasu, 2009).

தொன்நெறி மரபு சார்ந்த கருத்தாக்கங்கள், தொன்நெறி மரபின் நீட்சியாக தொடர்ந்து வரும் பிற படைப்புகளின் கருத்தாக்கங்கள் போன்றவற்றை ஒப்பிட்டு மூலப்பொருண்மை சார்ந்த கருத்தாக்கங்களை மீட்டுருவாக்குவது காலத்தின் கட்டாயம். ஏனெனில், அறிவியல் சார்ந்த கண்டுபிடிப்புகளும் ஆய்வும் புதிய கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தை கட்டாயப்படுத்தும் போது அதன்னோக்கம் பழைய கோட்பாடுகளை முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்து புதியவற்றைப் படைப்பதன்று என்னும் ஆய்வுச் செல்நெறியானது இன்று அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் இம்மூலப்பொருண்மையியலை முன்வைத்து தொல்காப்பியப் பெருந்திணையின் இலக்கணக் கருத்தாக்கங்கள் இங்கு மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்படுகிறது.

தொல்காப்பியப் பெருந்திணை

அகத்திணையின் முதல் நூற்பாவில் பெருந்திணைப் பற்றி

“கைக்கிளை முதலா பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் களந்த எழுதினை என்ப”

என்று குறிப்பிடுகிறது தொல்காப்பியம் (Ilampuranar, 2004). இவற்றுள் கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய் என்பது கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என்ற ஏழு அகத்திணைகளையும் குறிக்கின்றது. ‘முற்படக் கிளந்த’ என்பது முன்னதாகக்

குறிப்பிடும் ஏழு திணைகளும் அகப்பொருளைக் குறித்தது என்று பொருள்படும். பின்னதாகக் குறிப்பிடும் ஏழுதிணைகளை பிற்படக் கிளக்கப்படுவன வெட்சி முதலாக பாடாண் ஈறாகக் கிளந்தது என்பதை

“அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்

புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்”

இந்நூற்பாவுக்கான உரையில் குறிப்பிடுகின்றார் இளம்பூரணர். இவ்வாறு முற்படக் கிளந்த என்பதற்கு பிற உரையாசிரியர்களும் ஆய்வறிஞர்களும் பலவாறு விளக்கியுரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Ilampuranar, 2004).

தொல்காப்பியம், எழுவகை அகத்திணைகளின் பெயர்கள், அவற்றுள் கைக்கிளை, பெருந்திணை நீங்கலாக அன்பின் ஐந்திணைகளுக்கு முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் எவை என்பன குறித்து தெளிவாக விளக்குகிறது என்று உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள், கைக்கிளை, பெருந்திணைக்கு உரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் பற்றி தொல்காப்பியம் குறிப்பிடாது உரிப்பொருள் மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளதாக உரையெழுதியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அகத்திணையின் முதல் நூற்பாவில் பெருந்திணையின் காதல் மேன்மக்களுக்குரியது. எட்டுவகையான ஆரிய மணமுறைகளில் பிரம்மம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்ற நான்கு மணமுறைகளைப் பெற்று அளவில் சற்றுப் பெரியதாக இருப்பதால் பெருந்திணையாயிற்று என உரையெழுதுகிறார் இளம்பூரணர். இவரது இக்கருத்தை மறுக்கும், “ஐந்திணையைக் காந்தர்வம் என்பர். காந்தருவத்தில் புணர்ச்சி மட்டுமே உண்டு. தமிழில் புணர்ச்சி இருத்தல், இரங்கல், ஊடல், பிரிதல், என்பன உள்ளன. ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்பவற்றிற்கும் காந்தருவத்திற்கும் எத்தொடர்பும் இல்லை. தமிழைப் போலக் காந்தருவம் ஐங்கூறு ஆவதில்லை” என்ற கருத்தை முன்வைப்பதோடு தமிழ் முறையில் ஆண் பெண் காதல் உணர்வுகளின் படிநிலைகளைக் காட்டுவது பெருந்திணை. ஆரியமுறையில் பிரம்மம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் முதலாகிய நான்கும் முறை காமமாகிய திருமண வகைகள் குறித்து விளக்குவது (Aravanan, 2002). எனவே தமிழ் முறையிலிருந்து, ஆரிய முறையாகிய இவ்விரண்டும் அடிப்படையில் வேறுபட்டவை. இவ்விரண்டையும் இளம்பூரணர் பொருத்தி உரையெழுதுவது பொருந்தாது. பெருந்திணையின் காதல் மேன்மக்களுக்குரியது என்று குறிப்பிடும் இளம்பூரணர்

“அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்

கடிவரை இலபுறத்து என்மனார்புலவர்”

இந்நூற்பாவிற்கு அடிதொழில் செய்கின்ற அடியோரும் வினைவலரும் ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்குரிய மக்களாவர் என்று சொல்லுவர் புலவர் என உரையெழுதுகின்றார் (Ilampuranar, 2004). அதுமட்டுமின்றி “அகத்திணையாவன அறத்தின் வழாமலும் இன்பத்தின் வழாமலும் இயலல் வேண்டும் அவையில்லாமல் பிறர்க்கு குற்றேவல் செய்வார்க்குச் செய்தல் அரிதாகலானும், அவர் நாணுக்குறைபாடுடைய ராகலானும், குறிப்பறியாது வேட்கை வழியே சாரக்கருதுவாராகலானும், இன்பம் இனிது நடத்துவார் பிறரேவல் செய்யாதார் என்பதனானும் இவர் புறப் பொருட்குரியராயினர் என்க” என்று எழுதிணைகளையும் அகம் புறம் என இருவகையாக்குகின்றார் (Sivalingam, 2015). அத்துடன்,

‘ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்

ஆகியநிலைமை யாவரும் அன்னர்’

என்ற நூற்பாவிற்கு ஏவுதல் மரபையுடைய தலைமக்களும் கைக்கிளை பெருந்திணைகளுக்கு உரியர். உரியராயினவாறு அறம்பொருள் இன்பங்கள் வழுவ மகளிரைக் காதலித்தலான் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார் (Nachinarkiniyar, 1967).

நச்சினார்க்கினியர் “தாழ்ந்துப் போதற்குத் தலைமையின்றிக் கடிதிற்போகல் வேண்டுமென்றமையானும், நல்லேறும் நாகும் போல நாமும் கூடப் போகல் வேண்டுமென்றமையானும், தலைவன் வினைவல பாங்கின னாயிற் றென்க. வினைவல்லா என்னாது பாங்கி னென்றதனால் தமரேவல் செய்வது பெறுதும். இஃது அவ்வந்நிலத்து இழிந்தோர்க்கு எஞ்ஞான்றுந் தொழிலேயாய்

நிகழுமென்றும் புனங்காவலும் படுபுள்ளோப்புதலும் இவ்வாறின்றி உயர்ந்தோர் விளையாட்டாகி இயற்கைக் புணர்ச்சிப் பின்னர்ச் சின்னாளிற் றவிர்வரென்றும் வேறுபாடுணர்க" எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (Anantharamaiyar, 1925). அதாவது, இத்தகைய அடியோரும் வினைவலரும் தமக்குரிய தன்மையான் அறம் பொருளின்பம் வழாமை நிகழ்த்துதல் அவர்களுக்கு அரிது என்பதால் இவற்றை அகப்புறம் என உரையெழுதுகின்றார். மேலும், 'ஏவன் மரபின்' என்ற நூற்பாவிற்கு பிறரை ஏவிக்கொள்ளுந் தொழில் தமக்குளதாகிய தன்மையுடைய அந்தணர் அரசர் வணிகர் ஆகிய அம்முவரைப் போலப் பிறரை ஏவிக்கொள்ளுந் தன்மையாகிய குறுநில மன்னரும், அரசால் சிறப்புப் பெற்றோரும், நால் வகை வருணமென்று கருதிய வகையினால் ஒழிந்து நின்ற வேளாளரும் உரிப்பொருட் தலைவராவதற்கு உரியர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சோமசுந்தர பாரதியார், அடியோர் வினைவலராகிய மேன்மக்களல்லாதார் இழிதகவுடைய அப்பொருந்தாக் காமத்திற்கு உரியர் என்கிற இளம்பூரணர் நச்சினார்க்கினியரின் கூற்றினை மறுத்து "என்னோற்றனை கொல்லோ" என்னும் மருதக்கலியில் வரும்

"ஓஓகாண் நம்முணகுதற் றொடீஇயர் நம்முண்

நாமுசாஅம் கோனடி தொட்டேன் - ஆங்காக

சாயலின் மார்ப் அடங்கினேன் ஏஎ

பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்

கோயிலுட் கண்டார் நகாமை வேண்டுவல்

கண்டாய் தகடுருவ வேறாகக் காவின்கீழ்

போதர கடாரப் புல்லி முயங்குவேன்"

என்ற பாடலில் 'அடியோரை' அகப்பொருட் தலைமக்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதையும் (Anantharamaiyar, 1925)

"காராப் பெய்த கடிதொள்வியன் புலத்து' என்னும் முல்லைக்கலியில்

இவடான் திருந்தாச் சுமட்டினள்

ஏனைத்தோள்வீசி வரிக்கூழை வட்டிதழீஇ

அரிக் குழையாடற் றகையள்" (Anantharamaiyar, 1925)

என்ற பாடலில் "வினைவலர் தலைமக்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதையும் உதாரணமாகக் காட்டி, அவற்றில் தலைமக்களின் அன்புடன்பாடு சுட்டப்படுதலின் அவை பெருந்திணையும் கைக்கிளையுமாகா, இருவரும் ஒத்த அன்புத் திணையேயாம்" என உரையெழுதியுள்ளார் (Sivalingam, 2015). அத்துடன், ஏவல் மரபின் என்ற நூற்பா 24க்கான உரையில் பிறரேவல் புரியும் ஏவன் மரபினரும் அகத்துறைத் தலைவராவர் என்பதற்கு

"அளைமாறிப் பெயர்தருவா யறிதியோ? என்றானுக்கு

புனத்துளான் எந்தைக்குப் புகாவய்த்துக் கொடுப்பதோ?

இனத்துளான் என்னைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ?

தினைத்தாளுள் யாய்விட்ட கன்றுமேய்க் கிற்பதோ?"

என்ற பாடலில் பிறரேவல் புரிவோர் அகத்துறையில் காதல் தலைமக்களாதற்குரிமை கூறுதலை எடுத்துரைக்கிறார் (Anantharamaiyar, 1925).

சிவலிங்கனார், "நானில தலைமக்கள் ஆயர்வேட்டுவர் முதலியவரன்றி அடிமைத்தொழில் செய்பவரும் ஊரவர்க்குப் பொதுவாய் நின்று பொன் இரும்பு முதலிய தொழிலும் ஆடைதோய்த்தல் முதலிய தொழிலும் செய்யும் வினைவலரும் ஐந்திணைக்கு உரியராவரோ அல்லரோ என்ற ஐயத்திற்கு

அடியோரும் வினைவலரும் ஐந்திணைக்குரிய தலைமக்களாவர் என்பதையே இச்சூத்திரம் உணர்த்துவதாக 'ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்' என்ற நூற்பாவோடு ஒப்புநோக்கி "நான்கு நிலத்தும் வாழும் மக்கள் யாவரும் அகன் ஐந்திணைக்கும் உரியர்" என விளக்குகின்றார் (Sivalingam, 2015).

ஆக, தொல்காப்பியம் நானில அமைப்புக்குறித்து விளக்கிய பின்பு குறிஞ்சி முல்லை நிலங்களின் மாறுபட்ட தன்மையில் தோன்றும் நிலங்களே பாலை என்னும் அமைப்பு கொள்ளும் என்று விளக்கியதைப் போல அன்பினைந்திணை மக்களில் தலைமக்கள் ஆகின்றவர்களின் பெயர்களையும் அவர்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களையும் விளக்கிய பின்பு ஐந்திணைவாழ் மக்களில் அடியோரும் வினைவலரும் தலைமக்களாதற்கு உரியர் என்பதை நூற்பா 25 குறிப்பிடுகிறது எனல் பொருந்தும். இளம்பூரணர்நூற்பா 25கான விளக்கத்தில் அடிதொழில் செய்பவர் புறத்திணை சார்ந்த மக்களாவர். ஏனெனில் அகத்திணையாவன அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றைப் பெறுவதில் பிழைபடாது வாழ்தலாகும். ஆனால் அடிதொழில் செய்பவர்கள் அவ்வொழுக்கத்திலிருந்து மாறுபடுவதினால் புறப்பொருட்கு உரியவராகினர் என்றும், நச்சினார்க்கினியர் 'கடிவரை இலபுறத்து' என்றதனால் அவருட் பரத்தையரும் அடங்குவர் என்றும் முரண்பட்ட கருத்துகளை முன்வைக்கின்றனர். சோமசுந்தர பாரதியாரும், 'அடியோரும் வினைவலரும் அகத்திணை தலைமக்களாதற்குரியர்' என்ற கருத்தை முன்வைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Sivalingam, 2015).

பெருந்திணை அகத்திணையே - அகப்புறம் அன்று

தொல்காப்பியரின் கருத்துப்படி பெருந்திணை அகத்திணையைச் சார்ந்தது. ஆனால், 'கடிவரை இலபுறத்து என்மனார் புலவர்' என்ற நூற்பாவுக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்களிடையே பொருள்மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இவைதவிர பெருந்திணைப் பாடல்களைத் தொகுத்தவர்கள் அவற்றை புறநானூற்றில் சேர்த்தமையால், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பன்னிருபடலம், நம்பியகப்பொருள் போன்ற நூல்கள் பெருந்திணைகளை அகப்புறத் திணைகளாகக் கருதி இலக்கணம் படைத்துள்ளன. இவ்வாறு பெருந்திணையை அகத்திலிருந்து நீக்கி அகப்புறமாக்கியது. இதற்கு காரணம் அடியோர் வினைவலர் பெருந்திணையின் மக்களாவர் என்ற புரிதல்தான். போர்தொழில் சார்ந்து இயங்குபவர்கள் பெருந்திணை ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்வர் என்ற கருத்தினைப் போல புறநானூற்றுத் தொகுப்பாசிரியரும் ஐயனாரிதனாரும் பெருந்திணையை புறத்திணைக்குள் அடக்கியமையால் ஏற்பட்ட பிழையே பெருந்திணை அகப்புறம் சார்ந்தது என்ற கருத்தாக்கம் (Aravanan, 2002). தொல்காப்பியர் அகத்திணையின் முதல் நூற்பாவில் பெருந்திணை அகம் சார்ந்தது எனத் தெள்ளத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐந்திணை, தலைமக்களுக்குரிய காதல், ஒத்த பருவக் காதல் எனக் குறிப்பிடுவது போல அடியோர், வினைவலரின் காதல், மாறாத ஒத்த அன்புடையக் காதலாக இருக்க வாய்ப்பில்லையா என்ற ஐயம் எழும். அடியோர், வினைவலரின் காதலுக்கு தலைவியின் பெற்றோர் சம்மதம் கிடைக்கப் பெறாமையால் தான் விரும்பிய காதலியை மணம்முடிக்க தலைவன் மடலேறுவதாக சங்க இலக்கியம் சான்று பகர்கிறது. ஏனெனில் மடலேறுதல் வழக்கம் பெண்ணுக்கில்லை. தலைவன் மடலேறி தலைவியை மணம்முடித்தல், தலைவியை மணமுடிக்க மடலேறி ஊர்பெரியவர்களின் உதவியை நாடுதல் போன்ற கருத்துகள் அடங்கிய சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதற்கு மாறாக தலைவியுடன்ஒத்த அன்பில்லாத தலைவன் மடலூர்ந்து அத்தலைவியை மணமுடிக்க விரும்பியதால் அவ்வூர் சான்றோர்கள் அத்திருமணத்தை நடத்திவைத்தனர் என்பன போன்ற சான்று கிடைக்கப்பெறவில்லை.

மடலூர்ந்து தலைவியை மணம்முடிப்பதற்கு மிகுந்த பொறுமையும் உயர்ந்த அன்புடன் கூடிய காத்திருப்பும் அவசியம். இத்தகைய தன்மைகளைப் பெற்ற காதல் சிறப்புடையதுதான். தொல்காப்பிய அகத்திணை 54வது நூற்பாவில் இளமை தீர்திறம், தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் போன்றவற்றிகான உரை விளக்கங்களின்படி ஒழுக்கநிலை மீறிய காமப் புணர்ச்சிகளும் சமூகத்தில் நிகழ்வதுண்டு. ஆனால் மிக்க காமத்து மிடல் என்பதற்கு இளம்பூரணர் தரும் உரைகளின்படி காதல் வயப்பட்டத் தலைவி, காம மிகுதியினால் தன் இல்லத்திலிருந்து வெளியேச்சென்று தனது இச்சைகளை தீர்த்துக்கொள்ளுதல் என்ற கருத்து ஏற்புடையதன்று. ஏனெனில் தலைவிக்கு இருக்க வேண்டியப்

பண்புநலன்களை வரையறுத்த தொல்காப்பியர் இளம்பூரணரின் உரைக் கருத்திற்கேற்ப இந்த நூற்பாவை படைத்திருப்பாரா என்பது மேலாய்வுக்குரியது.

“மூவகையானக் காதலுக்கான ஒழுக்கங்களை, வலிந்து விரும்பும் கைக்கிளை ஒழுக்கம், இணைந்து விரும்பும் ஐந்திணை ஒழுக்கம், நினைந்து மயங்கும் பெருந்திணை ஒழுக்கம்” என்ற கருத்துகள் ஏற்புடையதாகவுள்ளன (Aravanan, 2002). காலத்தால் ஏற்பட்ட பிற்பட்ட வளர்ச்சியாகிய பேரொழுக்கமானதால் பெருந்திணை எனப் பெயரிட்டார் தொல்காப்பியர் எனக் கொள்ளலாம்.

“ஏறிய மடற்றிறம் இளமை தீர்திறம்

தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்

மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ

செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே”

ஏறிய மடற்றிறம் - “தலைவன் மடலேறி வருவது, தலைமகனுக்கே உரியது” என்கிறார் (Ilampuranar, 2004).

“எழில் மறுப்பு எழில் வேழம் இகுதரு கடாத்தல்

தொழில் மாறித் தலைவைத்த தோட்டி கைநிமிர்ந்தாங்கு

அறிவும் நம் அறிவு ஆய்ந்த அடக்கமும் நானொடு

வறிதாக பிறர் என்னை நகுபவும் நகுபு உடன்

இன்பத்துள் இடம்படல் என்று இரங்கினள் அன்புற்று

அடங்கு அருந் தோற்றத்து அருவந்தம் முயன்றோர் தம்

உடம்பு ஒழித்து உயர் உலகு இனிது பெற்றாங்கே”

என்ற இப்பாடலில், தனக்குள்ள துன்பத்திற்குத் துணையாக நின்ற மடல்குதிரை இன்பத்தில் இடம்பிடிக்குமாறு செய்தது (Anantharamaiyar, 1925). தலைவியாகப்பட்டவள் என்மீது இரக்கம் கொண்டாள். அடங்கி தவம் செய்யும் முனிவன் ஒருவன் உடம்பை இந்த உலகில் விட்டுவிட்டு உயர்ந்த இன்ப உலகினைப் பெற்றது போல நான் இன்பம் பெற்றேன் என்று மடல் ஊர்ந்து தலைவியைப் பெற்ற தலைவன் தான் மடல் ஊர்ந்ததையும் தலைவியைப் பெற்றதையும் தனக்குப் பாங்காயினார்க்குக் கூறுவதாக அமைந்த இப்பாடலை உதாரணமாக முன்வைக்கிறார் உரையாசிரியர். “மடன்மா கூறுதலன்றி மடலேறுதல்” என்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். “மடலேறுவேன் எனக் கூறுதலோடமையாது தலைவன் மடலேறுதல்” என்று சோமசுந்தர பாரதியாரும் குறிப்பிடுகின்றார் (Sivalingam, 2015).

இளமை தீர்திறம் - “இளமை நீங்கிய திறத்தின் கண் நிகழ்வது. அவை, தலைவன் முதியவனாகி தலைவி இளையவளாதலும், தலைவி முதியவளாகி தலைவன் இளையவளாதலும், இவ்விருவரும் இளமைப்பருவம் நீங்கிய வழி அறத்தின் மேல் மணம் நிகழ்தலன்றிக் காமத்தின் மேல் மணம் நிகழும்” என இளம்பூரணரும், “தலைவனுக்கு தலைவி இளையவளாகாது ஒத்த வயதுடையவளாக இருத்தல்” என்று நச்சினார்க்கினியரும், “இன்பம் துய்த்தற்கு உரிய பருவம் கழிந்த பிறகு எழும் விழைச்சு விருப்பம்” எனப் பாரதியாரும் குறிப்பிடுகின்றனர் (Sivalingam, 2015).

தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் - “தெளிவு ஒழிந்த காமத்தின் கண்ணே மிகுதல்” என்று இளம்பூரணரும், “இருபத்து நான்காம் மெய்ப்பாட்டில் நிகழ்ந்து ஏழாம் அவதி முதலாக வரும் அறிவழிகுணன் உடையளாதல்” என்று நச்சினார்க்கினியரும், “தெளிய வொண்ணாமல் அறிவழிக்கும் கழி காமுகம்” என்று பாரதியாரும் குறிப்பிடுகின்றனர் (Sivalingam, 2015).

மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ - “ஐந்திணைக்கண் நிகழும் காமத்தின் மாறுபட்டு வருவது. அஃதாவது வற்புறுத்துந் துணையின்றிச் செலவலுங்குதலும் ஆற்றருமை கூறுதலும் இழிந்திரந்து கூறுதலும் இடையூறு கிளத்தலும் அஞ்சிக் கூறுதலும் மனைவி விடுத்தலிற் பிறள்வயிற் சேறலும்

இன்னோரன்ன ஆண்பாற்கிளவியும் முன்னுறச் செப்பலும் பின்னிலை முயல்தலும் கணவனுள்வழி இரவுத் தலைச் சேறலும் பருவம் மயங்கலும், இன்னோரன்ன பெண்பாற் கிளவியும், குற்றிலையும் குறுங்கலியும் இன்னோரன்ன பிறவுமாகிய ஒத்த அன்பின் மாறுபட்டு வருவன எல்லாம் கொள்ளப்படும்” என்று (Sivalinganar, 2015), “காம மிகுதியானே எதிர்பட்டுழி வலிதிற் புணர்ந்த இன்பத்தோடே கூட்டப்பட்டது” என்று (Ilampuranar, 2004), “கரை கடந்த காமத்தால் விரும்பாரை வலிதிற் புணரும் வன்கண்மை” என்று விளக்குகின்றனர் (Sivalinganar, 2015).

இவற்றுள் இளமை தீர்திறம் என்பதற்கு இளம்பூரணரின் கருத்துகளிலிருந்து மாறுபட்டு தலைவி தலைவனுக்கு ஒத்த வயதுடையவளாக இருத்தல் என விளக்கமளிக்கின்றார் நச்சினார்க்கினியர். மிக்க காமத்து மிடல் என்பதற்கு ஆண்பாற்கிளவி பெண்பாற்கிளவி என்று தலைவன் தலைவிக்குப் பொதுவாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து மாறுபட்டு காமமிகுதியால் வலிதிற் புணர்தல் என்று பதிவு செய்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிற்றதை கழிகாமம் என்கிறார் பாரதியார். இக்கழிகாமத்தை சிறுமை ஒழுக்கம் என்கிறார். மேலும் அறிவுடைய மக்கட்தன்மைக்கு பொருந்தாத இப்புரையொழுக்கத்தை பெரிய ஒழுக்கம் எனக் கூறியிருப்பது ஒழுக்கத்தோடு ஒன்றிணையாத அவையல் கிளவியாகும். மங்கலமற்றதையும் இடக்கரையும் மறைத்து எதிர்மறைப் பெயரால் வழங்குவது நம் அடிப்படைத் தமிழ்மரபு. எனவே பெருந்திணை என்பது அவையில் உரைக்க இயலாத இழிவொழுக்கத்தை மறைத்துக் கூறும் செய்யுள்வழக்குச் சொல் எனக் கூடுதலாக விளக்கமளிக்கிறார் பாரதியார். மிக்க காமத்து மிடல் என்பதற்கு உட்பட பெரும்பாலான உரையாசிரியர்கள் வலிதிற் புணர்தல் என உரையெழுத ஒருபடி கூடுதலாக இன்னோரன்ன பெண்பாற் கிளவியும் என்று குறிப்பிடுகின்றார் (Ilampuranar, 2004).

பெருந்திணை குறித்த பிற ஆய்வாளர்களின் கருத்து

“முதுபருவக் காமத்தை பெருந்திணை” என்கிறார் (Aravanan, 2002).

உணர்வு எல்லை மீறிய நிலையில் நிகழும் மிகைபடு காமமே பெருந்திணை என்கிறார். அதாவது காமம் மிக்கு எல்லை கடப்பது பெருந்திணை என்கிறார் (Sivalinganar, 2015).

“தொல்காப்பியத்திலும் சங்கஇலக்கியங்களிலும் வரும் பெருந்திணை - ஐந்திணை என்ற இரண்டு திணை பற்றி ஒப்பிட்டு ஆராயின் ஐந்திணையின் ஒரு மிகுநிலையே பெருந்திணையாக வளர்கின்றது. காதலர்களின் காமப்பாங்கு உள்ளத்தளவிலும் சொல்லளவிலும் காத்தோம்பிக் கொள்ளுங்கால் அவை ஐந்திணை கோலங்கொள்கின்றன. அங்ஙனம் காத்தோம்பப் பெறாமல்மிகுதி எய்துங்கால் பெருந்திணைப் பொருளாக வடிவங் கொள்கின்றன” என்கிறார் (Subbureddiyar, 1989).

இளவழகனார் பெருந்திணையாவது ஏற்றத்தாழ்வான இருபக்க அன்பால் உண்டாகும் தாழ்ந்த இன்ப ஒழுக்கம் என்கிறார் (Ilampuranar, 2004).

வீரசோழியம்

“ஆற்றுமகமே புறமேயகப்புற மன்றிவென்றி

போற்றும் புறப்புற மென்றாம் பொருளளப் பாளளவை

யேற்றும்பிரமே மென்றும் சகுப்ப ரிவையுமன்றிச்

சாற்றும்புலவரு மெண்ணிறந்தாரென்பர் தாழ்குழலே”

என்ற நூற்பாவில் பொருளாவது அகப்பொருளும் அகப்புறப் பொருளும் புறப்பொருளும், புறப்புறப் பொருளும் என்ற நான்கை குறிப்பிடுகின்றது (Govindharasa Muthaliayar, 2004).

மேற்கூறிய பொருள்களின் வகை குறித்து, வீரசோ. பொருட்படலம் 85, 86 என்ற நூற்பாவில் முல்லையும் குறிஞ்சியும் மருதமும் பாலையும் நெய்தலும் காஞ்சியும் சுரநடையும் கைக்கிளையும்

முதுபாலையும் தும்பையும் இல்லாண் முல்லையும் தபுதாரமும் தாபதமும் வள்ளியும் காந்தளும் குறுங்கலியும் வெட்சியும் வஞ்சியும் குற்றிசையும் வாகையும் கரந்தையும் பெருந்திணையும் நொச்சியும் பாசறை முல்லையும் உழிஞையும் எனச் சொன்ன இருபத்தைந்து நிலத்தினும் முன் சொன்ன நான்கு பொருளும் அடங்கும் என விளக்குகின்றது. மேலும், அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் என்னுமிவை பெறும் உரைகளின் தொகை குறித்து வீரசோ. பொருட்படலம் 87 என்ற நூற்பாவில் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் பாலை நெய்தல் என்னும் ஐந்து நிலமும் அகப்பொருளுக்கு அடையாளம் எனக் கொள்க. இப்படியுள்ள அகப்பொருளுக்குச் சட்டகம் முதலாக இருபத்தேழுரையுள். ஒழிந்த மூன்று பொருளின்கண் நிகழுரையும் அறிந்து கொள்க எனவும் விளக்குகின்றது.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

பெண்பாற் கூற்று

“வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை ஆற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல்
வாராமைக் கழிதல் இரவுதலைச் சேறல்
இல்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்
பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை ஏசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைதல்
ஊடலுள் நெகிழ்தல் உரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சீறடி பணிந்தபின் இரங்கல்
பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
ஒன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்றும் உளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால” (Swaminathar, 1915).

இருபாற் பெருந்திணை

“சீர்கெழு வழுங்கல் செழுமடல் ஊர்தல்
தூதிடை யாடல் துயரவற் குறைத்தல்
கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்கல்
ஆண்பாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி
தேங்கமழ் கூந்தல் தெரிவை வெறியாட்டு
ஒத்த பண்பின் ஒன்றுதலை யிட்ட
ஈரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால” (Swaminathar, 1915).

வென்றிப் பெருந்திணை

“பாடாண் பகுதியுள் தொல்காப் பியமுதற்
கோடா மரபிற் குணனொடு நிலைஇக்

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
மெய்யினார்தமிழ் வெண்பா மாலையுள்
ஐயனாரிதன் அமர்ந்தரைத் தனவே”
என பெருந்திணையின் பகுப்பாக பலவற்றை எடுத்துரைக்கின்றது (Swaminathar, 1915).

நம்பியகப்பொருள்

“பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம்”
“அகன்றுழிக் கலங்கலும் புகன்ற மடற்சூற்றம்
குறியிடையீடும் தெளிவிடை விலங்கலும்
வெறிகோள் வகையும் வழிந்து டன்போக்கும்
பூப்பியலு ரைத்தலும் பொய்ச்சு ஞரையும்
தீர்ப்பில் ஊடலும் போர்க்கழுங் கியல்பு
பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறு படுதலும்
வன்புறை யெதிர்ந்து மொழிதலும் அன்புறு
மனைவியும் தானும் வனமடைந்து நோற்ற
பிறவும் அகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய” (Govindharasa Muthaliayar, 2004).

அகப்புறப் பெருந்திணை

“மடலே றுதலொடு விடைதழால் என்றா
குற்றிசை தன்னொடு குறுங்கலி யென்றா
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்
புகன்றவை இயற்பெயர் பொருந்தா வாயின்
அகன்ற வகப்புற பெருந்திணைக் காகும்”

என்ற நூற்பாக்களில் பெருந்திணையை புறத்திணைக்குரியதாக இலக்கணம் படைத்துள்ளது (Govindharasa Muthaliayar, 2004).

இலக்கண விளக்கம்

“கைக்கிளை யைந்திணை பொருந்திணை முறையே
ஒருதலைக் காமமு மன்புடைக் காமமும்
பொருந்தாக் காமமும் பொருந்துத லுடைய”
என இலக்கணம் வகுத்துள்ளது (Ramalingadevar, 1965).

தொன்னூல் விளக்கம்

“அகப்பொருள் புறப்பொருளாம் இரண்டு அவற்றுள்

பெருகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக் குறிஞ்சிஆதி

ஐந்திணை என அகத்திணை ஏழே" என இலக்கணம் வகுத்துள்ளது (Mackenzie Gabon, 1891).

முத்துவீரியம்

"அகப்பொருள் கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை

எனவெழு வகைப்படு மென்மனார் புலவர்"

"பொருந்தாக் காமம் பெருந்திணைப் பொருட்டே" என இலக்கணம் வகுத்துள்ளது (Tirupalakanatha Kavirayar, 1889).

இவற்றுள் வீரசோழியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நம்பியகப்பொருள் ஆகியன பெருந்திணையை அப்புறமாகக் கருதி இலக்கணம் படைத்துள்ளன. இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகியன பெருந்திணையை அகத்திணை ஏழு, அதன் ஒழுக்கம் பொருந்தாக்காமம் என்றுமட்டும் விளக்கம் தருகின்றன.

முடிவுரை

தொல்காப்பியப் பெருந்திணை ஒழுக்கங்கள் குறித்து தமிழிலக்கண அறிஞர்களிடையே மாறுபட்ட பல்வேறு கருத்துகள் நிலவினாலும் அடிப்படையில் காதல், காமம் என்ற உணர்வுகள் அனைவருக்கும் பொதுவானது. இதில் உயர்வு தாழ்வு என்ற பாகுபாட்டிற்கு இடமில்லை. மனிதன் தன்னுடைய பிறப்பு, தொழில் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குழுக்கலாக வாழ்ந்து வரும்பொழுது, அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அன்பு எல்லைமீறி கமமாக மாறும்போது சில ஒழுக்கம்தவறிய செயல்களும் நிகழ்வதுண்டு. இச்செயலில் ஈடுபடும் அனைவரும் ஒழுக்கம் தவறியவர்களே. ஆனால், இலக்கண உரையாசிரியர்கள் மேன்மக்களாகச் செல்லப்படும் ஐந்திணை மாந்தர்கள் தவிர்த்து கீழ்மக்களாகச் செல்லப்படும் அடியோர் வினைவலர் ஆகியோரே ஒழுக்கம் வழுவிய பெருந்திணை மாந்தர்கள் எனக் குறிப்பிடும் கருத்துகள் ஏற்படையதன்று. காதலர்களின் அன்பு மீறிய காமப்பாங்கு மனதளவிலும் சொல்லளவிலும் கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்தால் அவ்வொழுக்கம் ஐந்திணை ஒழுக்கமாகிறது. ஆனால் அந்த காமப் பாங்கு கட்டுப்பாட்டை மீறும்போது பெருந்திணையாக மாறுகின்றது. தமிழ்முறையில் ஆண் பெண் காதல் உணர்வுகளின் படிநிலைகளைக் காட்டுவது பெருந்திணை. இதனைத் தொல்காப்பியர் மனிதனின் ஒழுக்கச் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் பெருந்திணை ஒழுக்கங்களாக நான்கை குறிப்பிடுகின்றாரே ஒழிய மேன்மக்களுக்குரிய பெருந்திணை ஒழுக்கம் கீழ்மக்களுக்குரிய பெருந்திணை ஒழுக்கம் என்று குறிப்பிடவில்லை. தமிழ்ச் சமூகத்தில், எல்லை கடந்த முதிர்ந்த அன்பின் காணரமாக காதலன் மடலேறி, விரும்பிய பெண்ணை மணம்முடித்தச் செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் கிடைப்பதிலிருந்து பெருந்திணை ஒழுக்கம் பேரொழுக்கம் என்பதை மடலுர்தலிலும், எல்லை கடந்த காதலின் செயல்பாட்டினை இளமை தீர்திறம், தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம், மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ என்று பெருந்திணையின் குறைஒழுக்க படிநிலைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆரிய முறையில் பிரம்மம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், முதலாகிய நான்கும் முறை காமமாகிய திருமண வகைகள் குறித்து விளக்குவது. எனவே தமிழ்முறையிலிருந்து, ஆரியமுறை வேறுபட்டவை. ஆரிய மரபை தமிழ்மரபுடன் பொருத்தி உரையெழுதியிருப்பது ஏற்படையதன்று. உரையாசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆரிய மரபு தமிழகத்தில் பரவியிருந்தமையால் ஆரிய மரபு தமிழறிஞர்களிடையே விதந்து போற்றப்பட்டது. அதன் விளைவாக ஆரியமரபு தமிழ்மரபிற்கும் பொருந்தும் என்று கருதி உரையெழுதியுள்ளனர். எனவே தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய காதல் வாழ்வு சார்ந்த ஒழுக்கங்களின் படிநிலை வளர்ச்சியில் பெருந்திணை என்பது பொருமையும் காத்திருப்பும் கூடிய பேரொழுக்கம் என்பதை அறியமுடிகின்றது. அத்துடன் அப்பேரொழுக்கம் வழுவும்போது நிகழும் செயல்பாடுகளும் அதனுள் அடங்கும் என்பதை தொல்காப்பியர் பெருந்திணைக் குறிப்பே என்று விளக்குகிறார் என மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றது.

References

- Anantharamaiyar, (1925) Kalithogai, Nobel Press, Chennai, India.
- Aravanan, K.P. (2002) atrainaat kadhalum veeramum, Meiyappan Pathippagam, Chennai, India.
- Govindharasa Muthaliayar, (2004) Agaporul vilakkam palaiya uraiyutan, Kazhaga Veeliyeedu, Chennai, India.
- Ilampuranar, (2004) Tholkappiyam Porulathigaram, Kazhaga Veeliyeedu, Chennai, India.
- Mackenzie Gabon, (1891) Thonnol Mollamum vilakka uraiyum, Arch. Sousayapar Press, Chennai, India.
- Muthuveera Upadhyaya, Tirupalakadanatha Kavirayar, (1889) Muthuveeriyar, Ezhuthu sol, yappu, aani, enum ianthu ilakkanamum, Albinion Press, Chennai, India.
- Nachinarkiniyar, (1967) Tholkappiyam Porulathigaram, agathinyal, puranthinaiyal, Tirunelveli saivva siddhantha noorpathippu kazhagam, Tirunelveli, India.
- Rajendran, S. (2018) Creation of Ontolog, Visual Onto-thesaurus for Tamil, 1-57.
- Ramalingadevar, Soma, (2012) Ilakkana vilakkam porulathigaramum mollauryum, Novel Art Printers, Chennai India.
- Rasaram, S. (2010) Ilakkanaviyal meekkotpadukalum, Kalachuvadu Pathippagam, Chennai, India.
- Selvarasu, N. (2009) Sanga ilakkiya maruvassippu, Kavya Veeliyeedu, Chennai, India.
- Silambu Selvaraj, N. (2009) Sanga Ilakkiya Maruvassippu, Kavya Veeliyeedu, Chennai, India.
- Sivalingam, A. (2015) Tholkappiyam Uraivalam Agathinaiyal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Subbureddiyar, N. (1989) Agathinai kolkaikal, Novel Art Printers, Chennai India.
- Swaminathar, U.V. (1915) Iyanarithanarin Puraporul Venpamalai Moolamum Uriayum, U.V.S. Libray, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License